

Piotr Smejda*

INTERNETOWY SYSTEM OBSŁUGI STUDENTA

Artykuł opisuje jeden z wielu systemów do internetowej obsługi studenta w wyższych uczelniach. Powstał on przy współpracy Akademii Górniczo – Hutniczej oraz Wyższej Szkoły Zarządzania i Bankowości w Krakowie. System ten dobrze ilustruje potrzebę szybkiego i taniego „obsłużenia” studenta w sprawach administracyjnych. Autor dokonał porównania systemu na tle innych coraz powszechniej stosowanych w szkolnictwie wyższym.

The article concerns one of many systems for Internet student service. It was aroused in co-operation two schools in Krakow. This system well illustrates need of fast, cheap student service in administration matters. Author made a comparison with others systems which have are more frequently applied in high education.

W dobie postępującej globalizacji tworzą się ponadnarodowe korporacje. Ich wartość rynkowa niejednokrotnie przewyższa produkt krajowy brutto niektórych państw. Aby konkurować z takimi gigantami firmy muszą łączyć swoje wysiłki albo muszą poszukiwać nowych rynków zbytu na swoje produkty. Zjawisko to dotyczy również firm o dosyć specyficznym produkcie rynkowym – wiedzy. Boom edukacyjny w Polsce, który rozpoczął się na początku lat dziewięćdziesiątych, związany był w dużej mierze z wyżem demograficznym. Ten wyż wcięż trwa, ale za kilka lat nastąpi dosyć znaczący spadek liczby młodych ludzi w wieku w którym z reguły rozpoczyna się studiowanie. Rozpocznie się (a właściwie już się rozpoczęła) walka uczelni niepublicznych i publicznych o klienta czyli studenta. Uczelnie broniąc się przed nieuchronnymi konsekwencjami niżu demograficznego muszą oferować coraz lepszy, efektywniejszy i tańszy produkt. Jednym z elementów tej strategii jest maksymalne polepszenie warunków studiowania m.in. poprzez wykorzystanie systemów informatycznych (na bazie Internetu) do obsługi administracyjnej studenta. Każdy student odwiedza dziekanat w różnych sprawach (pisanie podań, sprawdzenie ocen, zapisanie się na zajęcia itp.). Chodzi o to, aby wszystkie te sprawy, które niepotrzebnie absorbują czas studenta załatwić w inny, wygodniejszy i tańszy sposób. Do tego

---

* Zakład Informatyki Ekonomicznej, Uniwersytet Łódzki
Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi

właśnie służą systemy wirtualnej obsługi studenta. Często stanowią one elementy rozbudowanych platform e-learningowych np. (platformy R5, czy iLearning Oracle'a). Ale równie dobre systemy tworzą we własnym zakresie same uczelnie. Jednym z takich systemów jest system SUSZI (Sieciowy Uczelniany System Zarządzania Informacją) stworzony we współpracy Akademii Górniczo – Hutniczej w Krakowie i Wyższej Szkoły Zarządzania i Bankowości w Krakowie. System ten na tle innych platform do administrowania i zarządzania tokiem studiów charakteryzuje się zarówno dużą funkcjonalnością, jak i prostotą. Można go wdrażać po odpowiednim przystosowaniu do specyfiki różnych wydziałów (humanistycznych, ekonomicznych). System SUSZI optymalizuje czas pracy kadry dydaktycznej oraz ułatwia kontakty ze studentami. Umożliwia on m.in.:

- zdalne wystawianie ocen oraz automatyczne wydruki protokołów,
- wysyłanie informacji zbiorczych i indywidualnych,
- ustalenia terminów konsultacji indywidualnych,
- zdalny dostęp do aktualnych rozkładów zajęć i ocen,
- naukę przez Internet,
- ustalanie terminów konsultacji indywidualnych,
- rezerwację książek, podgląd stanu płatności i podań.

Cechą wyróżniającą system jest możliwość realizacji procesu bolońskiego¹ m.in. poprzez:

---

¹ Deklaracja Europejskich Ministrów Edukacji, zebranych w Bolonii w dniu 19 czerwca 1999 r. (tzw. Deklaracja Bolońska. Szkolnictwo wyższe w Europie). Deklaracja Bolońska jest zobowiązaniem podjętym przez 29 krajów zreformowania struktur ich systemów szkolnictwa wyższego tak, aby były zbieżne (upodobnione do siebie). Program działania przedstawiony w Deklaracji oparty jest na jasno zdefiniowanym wspólnym celu, terminie realizacji i zestawie sprecyzowanych celów. Głównym celem jest stworzenie przestrzeni europejskiej dla szkolnictwa wyższego, aby poprawić możliwość znalezienia zatrudnienia i możliwość poruszania się obywateli i aby zwiększyć konkurencyjność europejskiego szkolnictwa wyższego. Określono również ramy czasowe tego przedsięwzięcia – do 2010 roku.

Inny cel to przyjęcie wspólnej struktury czytelnych i porównywalnych stopni naukowych, "również poprzez wprowadzenie w życie Suplementu do Dyplomu"; (patrz Gazeta SGH nr 127, z dnia 1 listopada 2000 r., str. 20-22), oraz wprowadzenie poziomów prowadzących do pierwszego stopnia naukowego (licencjatu) i wyższych stopni naukowych we wszystkich krajach, przy czym kursy pierwszego stopnia nie mogą trwać krócej niż 3 lata i winny być związane z rynkiem pracy. Proces Boloński obejmuje również kompatybilny system zaliczeń (ECTS) obejmujący również permanentny system szkoleń oraz europejski wymiar w gwarancji jakości, z porównywalnymi kryteriami i metodami.

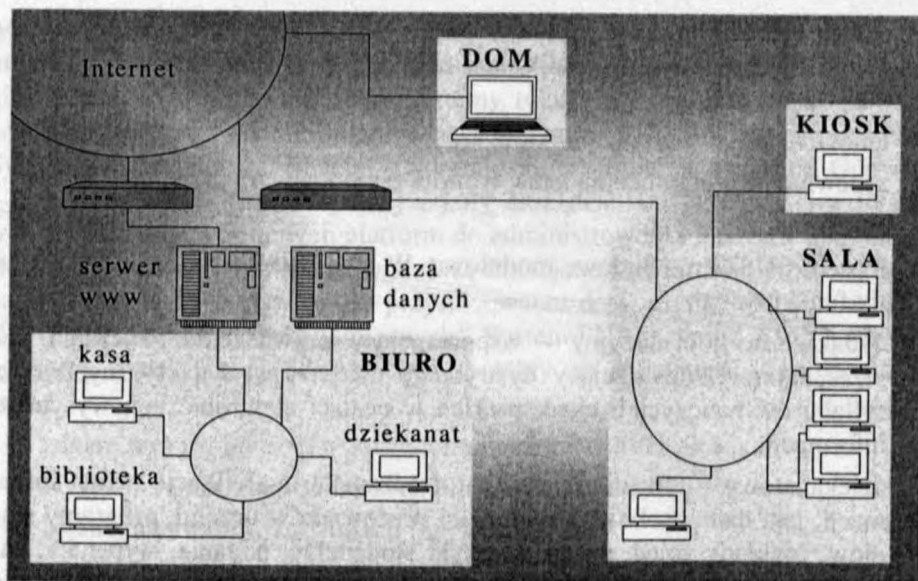
- automatyczne tworzenie suplementów do dyplomów, umożliwiających zrozumienie oraz uznanie kwalifikacji absolwenta uczelni zarówno w kraju, jak i za granicą,
- umożliwianie obliczania punktów kredytowych,
- zapewnienie ujednolicenia nazw tytułów zawodowych i przedmiotów.

System SUSZI ma budowę modułową. W jego skład wchodzi następujące moduły funkcjonalne:

- dydaktyczno-informacyjny – wspomagający prowadzenie nauczania poprzez Internet, obsługujący dystrybucję materiałów dydaktycznych oraz sylabusów nauczycieli akademickich w postaci elektronicznej, wysyłanie informacji,
- dziekanatowy – umożliwiający wprowadzanie i modyfikację takich informacji, jak: dane osobowe studentów i pracowników uczelni, programy studiów, rozkłady zajęć, oceny, praktyki studenckie, podania, stypendia, zawierający wzory wydruków dyplomów, suplementów do dyplomów w języku polskim i angielskim, itp., wykonujący statystyki GUS,
- kasowy – służący do rejestracji należności, płatności, wystawiania faktur, poleceń zapłaty,
- biblioteczny – pozwalający na rejestrowanie zasobów, rezerwacje przez Internet, wypożyczenia, automatyczne upomnienia,
- sieciowy – udostępniający poprzez sieć Internet osobom uprawnionym (po podaniu unikalnego identyfikatora oraz hasła) informacje wprowadzane dzięki pozostałym programom, umożliwiający wpisywanie ocen przez nauczycieli akademickich, przysyłanie komunikatów z załącznikami.

W zamierzeniu jest również usunięcie pozostałych przeszkód w swobodnym poruszaniu się studentów (jak również stażystów i absolwentów) i nauczycieli (jak również pracowników naukowych i administratorów szkolnictwa wyższego).

Rys 1. Schemat funkcjonowania systemu SUSZI

Źródło: opracowanie własne.

W systemie SUSZI szeroko rozbudowany jest system zabezpieczeń, umożliwiający bezpieczny dostęp do zasobów zarówno przez studentów, jak i wykładowców. Każdy użytkownik posiada unikalny identyfikator oraz hasło (autoryzacja). Wszystkie dane są udostępniane tylko dla konkretnego użytkownika, a ich transmisja jest szyfrowana.

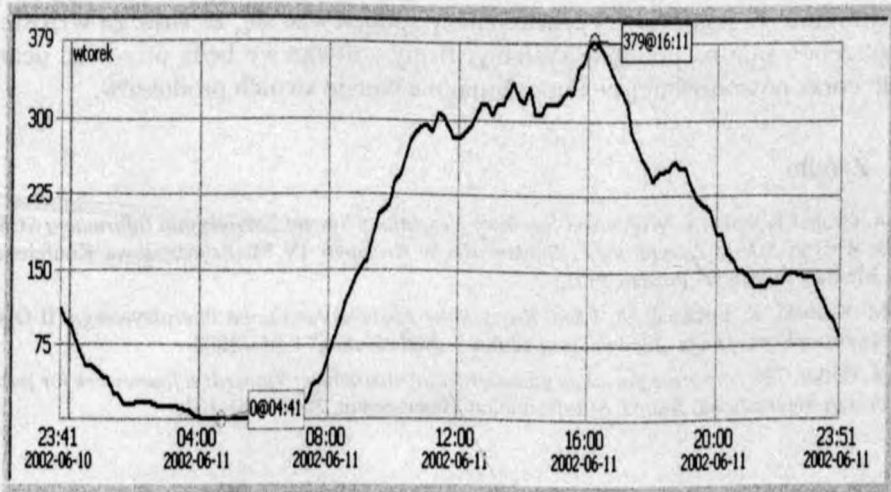
Ogólną tendencją w rozwoju systemów informatycznych jest wykorzystywanie przeglądarki internetowej do komunikacji z użytkownikiem. Również SUSZI pozwala na korzystanie z popularnych przeglądarek (Internet Explorer, Netscape Communicator). Takie rozwiązanie daje możliwość skorzystania z systemu:

- podczas zajęć;
- z kawiarenki internetowej;
- z kiosków informacyjnych;
- z domu, itd.

Istotnym elementem nowoczesnego systemu informatycznego jest skalowalność i zdolność dostosowania do zwiększających się potrzeb użytkownika. Takim systemem jest również SUSZI, w którym można dodawać nowe moduły specyficzne dla uczelni lub rozbudowywać istniejące. W przypadku takiej in-

stytucji jak uczelnia ważne jest, aby system był zdolny obsłużyć w tym samym czasie wielu użytkowników-studentów. Pomiary obciążenia systemu przeprowadzane przez autorów przedstawiają się następująco:

Rys 2. Zdolność obsługi ilości uczestników systemu w zależności od pory dnia
Źródło: opracowanie własne

System SUSZI stanowi przykład jednego z wielu systemów stworzonych do zarządzania uczelnią wyższą. Analizując treści stron internetowych różnych uczelni w Polsce można zauważyć, że wiele z nich jest na etapie wdrażania takich systemów albo przygotowuje się do tego procesu. Charakterystyczną cechą tych inicjatyw jest to, że uczelnie próbują stworzyć portal edukacyjny, którego funkcjonalność zbliżona jest do portalu korporacyjnego (EPI). Portale te z reguły składają się z dwóch modułów:

- administracyjnego,
- edukacyjnego.

Systemy takie funkcjonują m.in. w następujących uczelniach:

- Szkoła Główna Handlowa w Warszawie,
- Wyższa Szkoła Ekonomiczno – Humanistyczna w Bielsku – Białej,
- Uniwersytet Marii Curie – Skłodowskiej w Lublinie (projekt pod nazwą Polski Uniwersytet Wirtualny).

Podsumowanie

Sieciowy Uczelniany System Zarządzania Informacją jest dobrą propozycją dla uczelni wyższych chcących wdrażać nowoczesne technologie, ułatwiające tok studiowania. W najbliższym czasie należy spodziewać się, że wraz ze wzrostem zapotrzebowania na podobne systemy, firmy softwarewe będą oferować uczelniom coraz nowocześniejsze i udoskonalone wersje swoich produktów.

Źródła

1. A. Grobel-Kijanka, T. Wojdyński *Sieciowy Uczelniany System Zarządzania Informacją SUSZI w Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości w Krakowie IV Międzynarodowa Konferencja „Media a Edukacja”* Poznań 2002.
2. M. Krupski, K. Łukasiak, A. Lach, *Korzystanie z sytemu nauczania interaktywnego*, II Ogólnopolska Konferencja „Innowacje w edukacji akademickiej” Łódź, 2002.
3. B. Detlor, *The corporate portal as information infrastructure: Towards a framework for portal design*, International Journal of Information Management, 2000 s. 91-101.